

Proletariërs van alle landen, verenigt u!

De Stem van de Arbeiders

La Voix des Travailleurs

n^r 39

bijdrage tot de kosten 0,60 € - januari 2014

Uitgave van Arbeidersstrijd - Lutte ouvrière (communistisch trotskistisch)

2014 : de patroons gaan door met hun klassenoorlog tegen de werkende mensen

In dit nummer:

Zaak Dieudonné : onze woede mag niet afgeleid raken.

Vakbond of bedrijf, men moet kiezen.

De Staatshervorming: de rekening klopt niet!

*Tegen de werkloosheid : verbod op ontslagen en
verdelen van het werk onder iedereen zonder loonverlies.*

La Voix des Travailleurs existe aussi en français

Arbeidersstrijd - Lutte ouvrière bereidt zich voor om een lijst LUTTE OUVRIERE voor te stellen bij de federale verkiezingen. Gezien onze krachten kan dit – voorlopig – slechts in het kiesarrondissement Henegouwen.

In deze verkiezingen willen we de kant van de werkers laten horen en de basiseisen van de werkende bevolking tegenover de kapitalisten en hun regeringen die ons doen betalen voor de crisis :

- Verbod op ontslagen en verdelen van het werk onder iedereen zonder loonverlies

Banen en lonen moeten voor de winsten komen!

- Controle op de boekhouding van de grote bedrijven en van de banken door de werkers.

Het zijn de werkers die alle rijkdommen produceren. Maar ze worden als laatsten op de hoogte gebracht van de beslissingen van de patroons. Belissingen die nochtans hun levens bepalen. Ze hebben het recht om verantwoording te eisen !

Het spreekt vanzelf dat de verkiezingen niet het middel zijn waardoor de werkers deze noodmaatregelen voor de werkende mensen kunnen opleggen. Om het patronaat en de regering terug te dringen moet er een grotere kracht zijn dan die van de stembriefjes. Het is door de collectieve strijd dat de werkers deze kracht kunnen worden en daardoor het patronaat terugdringen en andere regels opleggen dan de jacht op winst.

Maar hiervoor hebben de werkers hun eigen programma nodig. Het is dat programma van verdediging van de werkers dat de kandidaten van Lutte ouvrière – Arbeidersstrijd bij deze verkiezingen willen laten horen.

De emancipatie van de arbeiders zal het werk van de arbeiders zelf zijn. De partij die wij willen bouwen is niet een zoveelste partij die beloftes zal maken die ze niet zal kunnen nakomen. We willen integendeel ertoe bijdragen banden opnieuw te leggen tussen de werkers die dit stelsel niet meer willen aanvaarden. Collectief en door zich te organiseren zullen de werkers op de maatschappij kunnen wegen en die zelfs veranderen.

Wie zijn we

Het kapitalisme laat elke dag zien dat het niet alleen een onrechtvaardige en gewelddadige systeem is, maar ook dat het een zware bedreiging vormt voor de mensheid : het veroorzaakt de crisissen, de oorlogen, de uitputting van de grondstoffen en van de natuurlijke omgevingen. Deze grote problemen kunnen niet opgelost worden zonder een einde te maken aan de anarchie van de huidige kapitalistische maatschappij, die in sociale klassen verdeeld is en op economische concurrentie en individuele egoïsme berust.

Arbeidersstrijd organiseert mannen en vrouwen die ervan overtuigd zijn dat het communisme de enige toekomst is voor de mensheid.

We zijn ervan overtuigd dat de werkers het kapitalisme kunnen vervangen door een vrije, broederlijke en menselijke maatschappij, want ze/zij ? vormen de meerderheid van de bevolking en doen de hele samenleving draaien. En ze hebben geen enkel persoonlijk belang bij het behouden van de huidige maatschappij.

We zijn ervan overtuigd dat de werkers de middelen hebben om de Staat van de burgerij te vervangen en zowel de grote bedrijven en banken als de hele werking van de economie en van de politiek te onderwerpen aan hun collectieve en democratische controle. Dit is de voorwaarde voor een maatschappij die in het belang van allemaal georganiseerd zou worden en waar iedereen de macht effectief zou kunnen uitoefenen.

Bovendien verdedigen we het idee dat de werkers geen vaderland hebben en dat een volk dat een ander onderdrukt niet vrij kan zijn. We beroepen ons op het communistisch manifest van Karl Marx en Friedrich Engels dat met de oproep eindigt van: proletariërs aller landen, verenigt U!

Arbeidersstrijd-Lutte ouvrière maakt deel uit de Internationalistische Communistische Vereniging (trotskistisch) waarvan de bekendste afdeling Lutte ouvrière in Frankrijk is, de partij van Arlette Laguiller en Nathalie Arthaud.

We beroepen ons op Trotski, de Russische revolutionair en kameraad van Lenin, die vermoord is omdat hij nooit is gezwicht en tot het einde de communistische ideeën heeft verdedigd tegen het stalinisme.

Om contact met ons te nemen:

Schrijven naar BP 62 5100 Jambes, zonder andere vermelding naar contact@arbeidersstrijd.be, of per telefoon aan 0479 44 81 52

Verantwoordelijke uitgever: P. Lambert, zelfde adres

Website :

<http://www.arbeidersstrijd.be>

Abonnementen:

**Normaal: 8,50 € voor 10 nummers (1 jaar)
Met steun: 15 € voor 10 nummers (1 jaar)**

U kan zich abonneren op De Stem van de Arbeiders en betalen via overschrijving op de bankrekening :

IBAN : BE16 0004 2035 6974 ; BIC : BPOT BEB1 met vermelding : abonnement SvdA

(Vergeet niet een e-mail naar ons te sturen met uw gegevens op het adres : contact@arbeidersstrijd.be)

U kan ook betalen door uw gegevens en de prijs van het abonnement te sturen naar de postbus BP 62 5100 Jambes.

Onze woede mag niet afgeleid raken!

Het verbod op de optredens van de komiek Dieudonné in Frankrijk heeft het debat ver buiten de Franse grenzen gebracht. En het is natuurlijk een mooi voorbeeld van hypocrisie die Manuel Valls speelt met dit verbod wegens racisme.

Diezelfde Valls heeft als burgemeester van Evry kunnen verklaren dat er « blanken, blanco's, white » ontbraken in de stad of dat de Roma zich niet kunnen integreren, alsof de aanwezigheid van 17 000 Roma een onoplosbaar probleem was voor een land van 65 miljoen inwoners!

Maar als men verklaart, zoals Dieudonné, dat het « spijtig » is dat een Joodse journalist niet gestorven is in de gaskamers, dan is men inderdaad antisemitisch. Als men, onder de dekmantel van onbeschaamdheid de oude cliché's tegen de joden obsessieel herkauwt, precies dezelfde cliché's die in de jaren '30, tijdens het Vichy-bewind en met de nazi's succesvol waren, dan is men antisemitisch.

Dieudonné brengt een racistische visie van de maatschappij over. En het racisme gericht tegen Joden is niet beter dan het racisme tegen Zwarte, Arabier, Roma of Moslims. Dat Dieudonné Le Pen als peter voor zijn dochter heeft gekozen, dat hij zijn theater ter beschikking van het FN heeft gesteld en dat hij enkele van de kaderleden van het FN graag ontmoet is dus helemaal niet onschuldig.

Met zijn gebaar, de « quenelle » – de naziegroet naar beneden – wil hij zich als « anti-systeem » voordoen, maar eigenlijk doet hij niet anders dan het systeem te dienen. Want door de oude leugens over de joden, die de wereld zouden leiden, voor zich over te nemen, wast hij de kapitalisten schoon, zij die de macht werkelijk bezitten. De kapitalisten die wel Europees zijn, of Frans, Belgisch, Duits of Italiaans, hebben helemaal geen nood aan zogenaamde druk van joden om te ontslaan, om de lonen te verlagen, en om hun schuld door de werkers te doen terugbetalen.

Uiteindelijk zal deze slechte voorstelling met Dieudonné in de rol van de antisemitische komiek en Valls in sterke man tegen de komiek, enkel deze sfeer versterkt hebben waar de enige tegenstellingen die in de maatschappij lijken te bestaan, de gemeenschappen betreffen: tussen Joden en

niet-Joden, tussen « Europees » en Moslims, tussen verschillende « culturen » en godsdiensten, of, in België, tussen Walen en Vlamingen. Waar de werkers tegenover andere werkers worden opgesteld, armen tegenover andere armen.

Intussen hebben de patroons en de regeringen in hun dienst met hun vernietigend werk kunnen doorgaan: ontslagen, loonverlagingen, uitbuiting en werkloosheid.

Want de echte verdeling van de maatschappij is eigenlijk een verdeling in sociale klassen. Aan de ene kant zijn er kapitalisten, die de kapitalen, de fabrieken en de banken bezitten, wat hen de macht geeft om zich door het werk van anderen te verrijken en de werkers op straat te gooien als ze niet meer genoeg opbrengen. Aan de andere kant zijn er werkers van alle afkomsten die verplicht zijn hun werk te verkopen. De enen hebben alle macht maar zijn slechts een minderheid. De verdeling tussen de werkers is voor hen noodzakelijk om aan de macht te blijven en hun voordelen te behouden.

Daarom is racisme een dodelijk gif voor de werkers. Want door de werkers te verdelen ontwapent racisme hen en zo laat het de handen vrij aan de uitbuiters. Het nazi Duitsland, Zuid-Afrika met de apartheid, de Verenigde Staten met de rassensegregatie en het Afrikaanse continent waar het racisme als ethnisme voorkomt, overal ziet men dat de xenofobe vooroordelen zich tegen de werkers keren, tegen de armste, terwijl de echte verantwoordelijken van de ellende en van de onderdrukking het goed hebben.

Ach ja, de werkers, de jongeren die door dit systeem tot de werkloosheid en tot een bestaan van bijna slaven veroordeeld worden, hebben alle redenen om zich tegen het systeem te verzetten. Maar ze moeten het doen op hun eigen klassenterrein, de klasse die de hele maatschappij doet draaien en die niet kan verdragen dat haar werk afgeleid wordt door de kapitalisten van wie de fortuinen groter worden met de werkloosheid, de uitbuiting, de oorlogen en de ellende als achtergrond.

Het zijn de kapitalisten die verantwoordelijk zijn voor de toestand van de werkers: zij zijn onze vijanden. We hebben er anderen niet nodig.

Vakbonden

Vakbond of bedrijf, men moet kiezen

De CSC (Franstalige ACV) bereidt zich voor om te besparen en 200 banen te schrappen via brugpensioenen. Zoals om het even welk bedrijf laat de vakbond zijn bedienden en leden betalen voor het verlies van 100 miljoen euro (volgens het persbericht van de vakbond), en misschien ook voor het feit dat die minder geld van de Staat krijgt om meer werkloosheids-dossiers te handelen. En zoals om het even welk bedrijf mag die van de Staat het brugpensioenen gebruiken zonder de vertrokken mensen te vervangen.

De echte vakbeweging is het tegendeel van dat allemaal: het is de vereniging van de werkers die zich samen organiseert om een krachtsverhouding te bouwen die hen in staat stelt de patroons betere werk en loonomstandigheden, betere zorg en beter pensioen op te leggen. De risicovolle financiële beleggingen, de subsidies van de Staat en de bureaucratie kunnen niet samengaan met deze doeleinden.

Het is door terug naar de hoofdprincipes te komen dat de werkers een vakbond zullen hebben die ze zelf controleren en waarvan ze iets kunnen hopen.

Bedrijfsnieuwtjes

Audi / VW - Vorst

Voor wat hoort wat?

De directie wil geen premie van deelname in de winst uitdelen voor het tekenen van de nieuwe cao. En wat zit hierachter? Ze geven ons de premie als we nieuwe toegevingen aanvaarden.

Volgens de directie is dit een « win-win » toestand. Ja, we geven ons werk, en in ruil hiervan krijgen we steeds meer uitbuiting!

De patroons zullen iets toegeven enkel wanneer we vastbesloten zullen zijn om hen hieraan collectief te verplichten.

En onze premies worden ook « win-win »!

Audi en de hele Volkswagen-groep maken al jaren recordwinsten. Maar dit is niet genoeg. Als premie stellen de aandeelhouders voor... de anciënniteit op onze eindejaarspremies terug te nemen bovenop onze premie voor deelname in de winst.

Dank U voor hen!

Kuifje & Bodson et Bodson

Een journalist van Le Soir heeft de voorzitter van het Waalse ABVV Thierry Bodson willen ondervragen over de « wilde stakingen bij de TEC ». Zo heeft « Bodson » graag zijn mening gegeven dat men om een einde te maken aan deze stakingen « het stemmen met opgestoken hand bij syndicale vergaderingen zou moeten stoppen en het geheime stemmen zou moeten verplichten ».

Paul Magnette, voorzitter van de PS en blijkbaar lezer van Le Soir, heeft zich gehaast om dit verwonderlijke initiatief van de syndicale leider te steunen.

Pech, de journalist had niet het telefoonnummer van Thierry Bodson gevormd... maar dat van Philippe Bodson, oud-baas van Tractebel en oud-voorzitter van de VBO ! En de patroon had de journalist zeker niet willen ingelicht...

Uiteindelijk is de les van deze nogal surrealistische Belgische mop zeer simpel. Noch de journalist, die een beetje gehaast was, noch de syndicale leider, die liever heeft gezweven, noch de voorzitter van de PS, die te rap heeft gesproken, noch de patroon van de patroons keuren stakingen goed als ze door de werkers zelf worden beslist. Men dacht het al...

Uiteindelijk is de les van deze nogal surrealistische Belgische mop zeer simpel. Noch de journalist, die een beetje gehaast was, noch de syndicale leider, die liever heeft gezweven, noch de voorzitter van de PS, die te rap heeft gesproken, noch de patroon van de patroons keuren stakingen goed als ze door de werkers zelf worden beslist. Men dacht het al...

Valse verpakking

Met de opening van de autosalon maken alle automerken hun reclame op glanspapier in de kranten.

Maar Audi heeft nog beter: de Brusselse minister-president Vervoort bij de fabriek uitnodigen. Dit maakt het mogelijk om zich gedurende twee lange minuten in het nieuws op RTL voor te doen als de goede werkgever die een toekomst aan de jongeren voorstelt. Het blinkt, het is chique en dat kost niets, aangezien het Brussels Gewest de miljoenen geeft om werkers op maat van de fabriek op te leiden.

Kruis ze winnen, munt we verliezen

De VW fabriek in Wolfsburg heeft sinds 21 jaar het grootste aantal wagens gemaakt. Volgens de directeur van de vestiging was dat enkel mogelijk dankzij de 98 extra werkdagen en de niet-sluiting van de fabriek deze zomer.

Kortom, als ze minder produceren, verliezen de werkers hun baan, als ze meer produceren, verliezen de werkers hun vrije tijd en hun gezondheid...

Opdat de werkers uit de crisis geraken, moet men de rijkdom anders verdelen, door van de winsten te nemen om het werk onder iedereen beter te verdelen, zonder loonverlies !

Ja, de indexering moet « hervormd » worden, onder de controle van de werkers !

De Commissie voor prijsindex waar vertegenwoordigers van de administratie, van het patronaat en van de vakbonden samen zitten, heeft net een hervorming van de berekening van de consumptieprijzen beslist, die aan de basis ligt van de indexering van de lonen.

De voornaamste verandering is dat de samenstelling van de « korf van de huisvrouw » elk jaar zal kunnen herzien worden, in plaats van elk 8 jaar.

Deze verandering is niet alleen technisch. Die werd door de patronale organisaties geëist. De truc is elke keer een nieuw voorwendsel vinden om de inflatie onder de werkelijkheid te « berekenen » : begin 2013 had-

den ze voor de eerste keer rekening gehouden met de solden en de witte producten, wat het mogelijk had gemaakt de indexering onder de 0,5% te verlagen. De specialisten van de patronale federatie Agoria hebben al nieuwe zeer goede redenen gevonden om de indexering te verlagen, in de nieuwe telecommtarieven bijvoorbeeld.

In plaats van deze inhoudsloze indexering onder patronale toezicht moeten de werkers een glijdende loonschaal opleggen die op de prijzencontrole zou berusten en in de handen zou zitten van de ware deskundigen: de huisvrouwen en -mannen, de gepensioneerden, de werklozen ...

Werkloosheid : een plaag die dringend moet gevochten worden

Het aantal werklozen stijgt

Volgens de RVA is het aantal uitkeringsgerechtigd volledig werklozen vorig jaar met 7,5% gestegen. En volgens de cijfers van de FOD Economie is 24,5% van de 15-24 jaar werkloos.

De werkloosheid voor de enen gaat natuurlijk samen met onmogelijke werkritmes voor de anderen. De enige oplossing is het verdelen van het werk onder iedereen zonder loonverlies !

Een werk en een loon voor allemaal !

Terwijl het Brussels Gewest meer dan 150 000 werkzoekenden telt, heeft Actiris in de loop van november 2013 slechts 8 111 vacatures gekregen, waarvan de twee derde buiten het Brussels gewest betroffen.

En er zijn er nog die durven zeggen dat de werklozen niet willen werken...

Stop de jacht op werklozen !

Gedurende de eerste 6 maanden van 2013 heeft de RVA 8.982 sancties tegen werklozen uitgesproken : een ramp voor elke van de getroffen personen. Het aantal sancties stijgt constant, samen met de verharding van de criteria.

Omdat ze weigert de kapitalisten die verantwoordelijk zijn voor de werkloosheid te beteugelen valt de regering de slachtoffers van de ontslagen aan. Totdat de werkers het verbod op ontslagen opleggen samen met het verdelen van het werk onder iedereen, zonder loonverlies !

Op de werkvloer

De subsidies aan de kapitalisten vliegen naar de toppen

De Belgische regering heeft beslist een subsidie van 20 miljoen euro per jaar toe te staan aan de vluchtmaatschappijen die in Brussels Airport gebaseerd zijn. Brussels Airlines zal van de meerderheid van dat bedrag genieten (ongeveer 15 miljoen), voor Jetairfly en Thomas Cook. Deze « steun » heeft als doel met de « gunstige sociale voorwaarden » te concurreren waarvan de maatschappijen in Ierland of Groot-Brittannië genieten, dwz Ryanair en EasyJet.

Ryanair van haar kant krijgt 20 miljoen per jaar van de Waalse regering om in Charleroi te zitten...

De regeringen tonen nogéens dat ze, onder verschillende voorwendsels, de kapitalisten dienen.

Voor de patroons is het elke keer een winnende ticket

Acht landen waaronder België hebben op de periode van 2008-2012 ArcelorMittal 435 miljoen ton CO2 gratis toegekend opdat de groep haar staalproductie zou kunnen verzekeren.

En zoals ArcelorMittal veel van haar fabrieken heeft gesloten kan die de quota niet-uitgestoten CO2 voor 800 miljoen euro doorverkopen.

Terwijl het staalbedrijf de gratis CO2-quota opstapelde, heeft ze haar personeelbestand in Europa verminderd, die van 130.000 in 2008 naar 87.000 werkers einde 2013 is gegaan, wat een verlies is van meer dan 40.000 banen, waaronder meer dan 5.000 voor België.

Zelfs als ze bezig zijn met ontslaan krijgen de patroons subsidies. Dat geld zou bij de werkers moeten komen!

De Staatshervorming: de rekening klopt niet!

Met het begin van het jaar worden een zeker aantal bevoegdheden, zoals het kindergeld, overgedragen van het federale niveau naar de gewesten en de gemeenschappen, en hiermee 4366 voltijds equivalenten van ambtenaren.

In de grote warboel van het opdelen schijnt het dat het aantal ambtenaren om deze taken op zich te dragen er helemaal niet is. Men zal morgen merken dat het nodige geld ergens in de transfer verloren zal zijn.

Maar dit is dus het begin van dat grote besparingsplan dat in « Staatshervorming » vermomd werd.

In wiens naam?

Met de splitsing van de kas van het kindergeld vrenzen de ouders van gehandicapte kinderen de bijkomende kinderbijslag voor gehandicapte kinderen te zien verdwijnen. Men ziet inderdaad toevallig statistieken en vergelijkingen verschijnen die suggereren dat er meer gehandicapte kinderen in Vlaanderen zouden zijn dan in Wallonië en dat een deel van deze misschien niet meer als gehandicapt zouden beschouwd moeten worden.

Alle Vlaamse partijen hebben beweerd dat de Staatshervorming in het voordeel van de Vlamingen zou zijn. Behalve dat het naar het schijnt beter is een rijke en gezonde Vlaming te zijn, eerder dan arm en met een handicap...

Zijn kamp kiezen

Begin januari heeft de Raad van Staat gelijk gegeven aan de politievakbond Sypol die de betaling van de nacht- en weekendpremies eist, iets dat de regering weigerde.

Maar intussen is de financiële last van de politie grotendeels naar de gemeenten overgedragen, die nu het risico lopen een achterstand van 400 miljoen euro te moeten wegwerken.

Claude Erdekens (PS) die de gebreken van de budgetten vermeldt, dreigt al met een versnelling van de ontslagen in de gemeenten.

De politiemannen hebben misschien hun inkomensverhoging vanuit moreel oogpunt verdiend hun maar er is niemand om die te betalen ! Dan zullen de politiemannen bij de werkers moeten staan in de toekomstige stakingen voor de lonen.

Weer besparen

op de rug van de zwaksten

De opvanggezinnen voor dringende gevallen zorgt voor kinderen die geconfronteerd worden met crisissituaties door voor hen een opvanggezin te vinden, 45 dagen maximaal, om het kind te beschermen tijdens de periode die de ploeg nodig heeft om een oplossing te vinden.

Deze kinderdiensten trekken aan de alarmbel tegenover de besparingen die de minister voor de jeugdbijstand van de Franstalige Gemeenschap, Évelyne Huytebroeck (Écolo), wil opleggen. De minister stelt inderdaad voor een vermindering van de loonmassa tot 35% en een vermindering van de werkingkosten tot 75%.

In deze omstandigheden zijn er opvangdiensten die riskeren hun deuren te moeten sluiten en die een kwaliteitsbegeleiding niet meer zullen kunnen verzekeren.

Nochtans voorziet de minister tegelijkertijd het aantal opvangplaatsen met 12% te verhogen en dit laatste jaar heeft de dienst al de opvangmogelijkheden met 40% verhoogd.

De vragen stoppen niet met stijgen en kunnen al niet allemaal voldaan worden wegens tekort aan plaatsen of middelen.

Besparen in diensten die nuttig voor de bevolking zijn en die al lijden aan tekort aan middelen, dit is een kabinetsooplossing. Het geld nemen van de fortuinen van de grote aandeelhouders, van de bankiers, dit is wat men zal moeten opleggen.

Hulp, de PS maakt opnieuw beloftes!

Voor de grote partijen die in de regering zitten is de verkiezingscampagne al begonnen... Zo heeft de voorzitter van de PS Paul Magnette gezegd dat hij de « multi-eigenaars » wil belasten, dwz eigenaars van vele gebouwen die ze verhuren.

Voor de laatste verkiezingen had de PS een belasting op de fortuinen beloofd en uiteindelijk heeft men de verlaging van de werkloosheidsuitkeringen, de vermindering van de pensioenen, het bevriezen van de lonen en een enorm grote pak besparingsmaatregelen gekregen.

Wat Magnette er ook van moge denken, zullen de huurders misschien twijfelend blijven over hun toestand en de beloofde verbetering ervan dankzij de socialisten.

Zij zijn tevreden...

maar de ramp nadert

De financiële kranten zijn er zeer blij om dat de kosten van het ontslag in België sterk gedaald zijn dankzij de hervorming van het statuut bediende-arbeider, tot 30% en soms zelfs meer voor de bedienden... die 58% van de loontrekkenden in het land zijn.

De bedrijven zijn voortaan meer competitief, de ontslagvergoedingen die niet aan de werkers zullen worden betaald, zullen nu onder de aandeelhouders verdeeld worden... Maar dit vermindert evenveel het levenstandaard van de werkers en hun koopkracht. En zo verergert de crisis...

2014: de patroons gaan door met hun klassenoorlog tegen de werkende mensen

Johnny Thijs, de CEO van BPost die zijn ontslag heeft gevraagd, is genomineerd voor « manager van het jaar » door de Trends magazine.

Thijs had zijn ontslag aangekondigd na de poging van de regering om de lonen van de topmanagers te beperken bij bedrijven waarvan de overheid nog voor een stuk aandeelhouder is. Zijn loon moest zo van 1,1 miljoen per jaar naar 650.000 overgaan, wat nog steeds het equivalent van 28 lonen van postbodes betekende. Het loon van een postbode bedroeg in 2012 inderdaad bruto 1670 €, dus ongeveer 23.000 per jaar, met vakantiegeld en eindejaarspremie inbegrepen.

Thijs eiste deze hoge salaris omdat hij sinds 2002, zijn eerste jaar bij BPost, bijna 18.000 banen heeft geschrapt (in voltijdse equivalenten). Van de 44.000 postbodes in 2000 zijn er nog maar 26.500 voltijdse die overblijven. De mensen die op pensioen zijn vertrokken zijn niet vervangen, veel activiteiten zijn in onzekere banen veranderd. De werklust is enorm verzwakt, en de rondes van de postbodes worden op de seconde na getimed. Een statuut werd uitgevonden voor « low cost » postbodes: het zijn « hulppostbodes » die niet hetzelfde loon krijgen als de statutaire postbode, die trouwens al niet veel krijgen. En honderden postkantoren zijn gesloten.

Deze sociale vernietiging is samengegaan met een walgelijke campagne tegen de zogenaamde bevoorrechte ambtenaren van de Post die luiwammes zijn en die veel te duur zouden kosten om « competitief » te zijn volgens Thijs, die voor zijn kant heeft verklaard dat hij niet voor 290.000€/jaar zou opstaan...

Zo heeft Thijs, die de privatisering en de beursgang van de Post

geleid heeft, elk jaar honderden miljoenen euro winst kunnen genereren voor het investeringsfonds CVC dat aandeelhouder van BPost is.

Thijs, zoals zijn ambtgenoot Bellens, oudvoorzitter van Belgacom, heeft veel steun gekregen uit de patronale kamp. Dit is geen verrassing, maar het gaat over veel meer dan een steun over het loon van de topmanagers. Want de politiek die hij bij de Post heeft gevoerd is zeer representatief van de aanval die het patronaat zelf in alle privé bedrijven voert, en die de Staat in de hele openbare sector voert, in het bijzonder in de overheidsbedrijven die naar de privatisering worden geleid.

En met deze antisociale politiek willen het patronaat en de ministers in hun dienst zeer zeker doorgaan en sneller zelfs. Want in tijden van stagnerende economie blijft er maar één oplossing om elk jaar de aandeelhouders equivalente of hogere dividenden uit te delen : nog meer winst uitpersen uit de werkers, door hen nog meer te laten werken, voor een kleiner loon. En daar gaat het om miljarden euro meer voor de aandeelhouders ... en minder voor de werkers.

De huidige anti-PS campagne die door het deel van het patronaat werd begonnen na het ontslag van Thijs is precies de uitdrukking van deze patronale strijd lustigheid.

Nochtans heeft de PS in de regering de kapitalisten even goede diensten bewezen als de oudvoorzitter van BPost waarvan de liberalisering door Di Rupo zelf werd begonnen, toen hij minister van de ambtenarenzaken was. Nu hebben Di Rupo en zijn regering de grootste besparingen van de geschiedenis beslist op kap van de bevolking. Ze hebben een

Staatshervorming beslist die eigenlijk een grootschalig besparingsplan is en dat voor de komende 10 jaar schadelijke gevolgen zal hebben.

Maar de patroons willen steeds meer. En jammer als de PS haar kiezers teleurstelt en zelfs geen kleine symbolische daad kan doen, zoals die van het beperken van de lonen van topmanagers. Nochtans zou deze maatregel niets in vraag stellen : noch de winsten, noch de privatiseringen, noch de macht van de kapitalisten, noch de daling van de lonen.

Tegenover de willoosheid van de minister van overheidsbedrijven Labille om de beslissing van de regering over het beperken van de lonen van de topmanagers toe te passen, reageert het patronaat zoals om het even welke baas tegenover om het even welke bediende die zijn instructies niet correct zou hebben toegepast : door eraan te herinneren dat zij de bazen zijn en niet omgekeerd.

Deze macht en deze arrogantie zal het patronaat enkel verliezen tegenover de collectieve actie van de werkers wanneer ze klaar zullen zijn om hun belangen te verdedigen met evenveel vastbeslotenheid als het patronaat hun winsten verdedigt. Want per slot van rekening zijn de kapitalisten niets zonder het werk van miljoenen werkers.

De kapitalisten zijn bereid de werkers tot de werkloosheid en de ellende te dwingen om hun winsten te behouden. Zich voorbereiden voor de strijd om het verbod op ontslagen op te leggen en het verdelen van het werk onder iedereen, zonder loonverlies, door van de winsten te nemen, dit is de enige goede voornemen voor 2014 die zinvol is voor de werkers !

Zowel in Vlaanderen als in Wallonië houden de Afghaanse vluchtelingen mars voor hun eigen zaak

De collectief van Afghaanse asielzoekers heeft de Belgische politici die beweren dat de Vlamingen meer gekant zijn tegen hen dan de Walen, letterlijk opgevat en heeft op 11 januari besloten om door Vlaanderen een mars te organiseren om hun toestand en hun strijd bekend te maken. De Afghaanse vluchtelingen eisen hun regularisatie, het asielrecht om aan hun land in oorlog te ontsnappen. En als ze natuurlijk, zoals in Wallonië, vijandige reacties hebben gekregen heeft hun actie ook aan veel mensen de gelegenheid gegeven om hun sympathie en steun te uiten. In elke stad zijn er tekens van solidariteit en respect gekomen van jonge mensen, gezinnen, vakbonds- of humanistische organisaties. Maaltijden, dekens, droge sokken zijn gegeven door anonieme mensen die wel weten wat het woord solidariteit betekent.

In Merchtem hebben de 200 Afghaanse deelnemers halte gehouden voor het huis van de staatssecretaris voor asiel en migratie, de Vlaamse liberale Maggie De Block, die een onverzoenlijke politiek voert tegenover de asielvragen van de Afghanen door te beweren dat « de streek van Kaboel veilig is ». De deelnemers hebben als symbool een vliegtuigticket naar de

Afghaanse hoofdstad in haar brievenbus gestoken, Kaboel waar de Belgische soldaten zelf in een versterkte legerkamp leven.

Terwijl de politieke partijen hun zwakheid etaleren of in de anti-vreemdelingen demagogie zwelgen laat de moed en het militantisme van de Afghaanse vluchtelingen die van zo ver zijn gekomen, deze Walen en Vlamingen zien dat ze niet alleen zijn om deze onmenselijke politiek van de regering tegenover de vluchtelingen af te keuren.

© Krasny / Kram Biele-Agassa
Collectif Krasny / Kram Biele-Agassa

Voor de éénheid van de werkers !

De Roemeense en Bulgaarse burgers, die sinds 2007 leden van de Europese Unie zijn, hadden geen toegang gekregen tot de arbeidsmarkt van sommige landen, waaronder België. De Roemeense en Bulgaarse werkers werden verplicht een arbeidskaart te vragen, en de bedrijven moesten op dezelfde manier een arbeidsvergunning vragen.

Deze ongelijkheid wordt nu afgeschaft en des te beter !

Alles wat de werkers verdeelt, versterkt onze uitbuiters. En het is samen dat de werkers de kracht zullen hebben om de patronen te doen betalen en zo hun levensomstandigheden te verbeteren !

Een koloniale waarheid die stoort

De priester van de dorpen van de parochie van Saint-Ode in de Ardennen is door zijn werkgever, het bisdom van Namen, ontslagen. De niet-gegeven reden is het boek dat deze Belgische priester van Congolese afkomst heeft geschreven over het koloniale verleden van België in Kongo, zonder te zwijgen over het geweld en over het revolterende gedrag van de Belgische blanke missionarissen.

Door deze priester te ontslaan toont de Kerk nog eens dat ze steeds niet van plan is haar koloniale zonden te biechten.

De kerk...zit er nog steeds comfortabel !

De rijke blijven zich verrijken

Het fortuin van de 300 rijkste mensen ter wereld is in 2013 met 524 miljard dollars gestegen om 3 700 miljard dollars te bereiken. Nummer 1 is Bill Gates (monopolie van de besturingssystemen voor de Pc's) ; nummer 2 : Carlos Slim (monopolie van de telecom in Mexico en in veel andere landen) ; nummer 3 : Amancio Ortega, baas van Zara (uitbuiting van het werk van kinderen in Bangladesh en elders).

Daar bevindt zich een deel van het nodige geld om banen te creëren, het werk te verdelen, de lonen en pensioenen te verhogen...

In de wereld

Leve de strijd van de textielarbeiders in Cambodja

In Cambodja hebben de textielarbeiders vrijdag 3 januari opnieuw betoogd in de hoofdstad. De politie heeft drie mannen gedood. Hun strijd gaat al maanden door, met stakingen en betogingen. Ze eisen een loon van 1600 dollars per maand, tweemaal zoveel als ze vandaag krijgen. De vakbonden klagen de uitputting aan van de 650.000 arbeiders die in de textiel fabrieken werken en die ondervoed en overspannen zijn.

De meesten werken via de toelevering voor grote internationale merken.

De uitbuiting kent geen grenzen. Gelukkig kent de klassenstrijd er ook geen.